

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Salgskanalerne for forsikringer har markant ændret sig igennem de seneste år. Hvor salget tidligere hovedsageligt foregik gennem forsikringsselskaber, er det i dag muligt for en kunde at købe en forsikring i f. eks. både et pengeinstitut, realkreditinstitut, hos en detailhandler eller et rejsebureau. Forsikringsbetingelser er vanskelige at forstå. Det er derfor vigtigt, at forsikringsformidlere har en viden om det forsikringsprodukt, der sælges, hvilket lovforslaget indeholder krav om. Beskyttelse af kundens interesser er et vigtigt hensyn, der ligger til grund for lovforslagets bestemmelser om en udvidet pligt til information af kunden om forsikringsproduktet og om forsikringsformidleren. Herved sikres at kunden kan træffe sin beslutning om køb af et forsikringsprodukt på et velinformeret grundlag. Lovforslagets bestemmelser fremmer samtidig muligheden for at sælge forsikringsprodukter inden for EU. Herved sikres kunderne, at der i kraft af øget konkurrence mellem forsikringsudbydere, kan tilbydes konkurrencedygtige forsikringsvilkår og forsikringspræmier.

2. Direktiv om forsikringsformidling

Lovforslaget gennemfører Europaparlamentets og Rådets direktiv 2002/92/EF af 9. december 2002 om forsikringsformidling (direktiv om forsikringsformidling), der skal være gennemført senest den 15. januar 2005. I EU's handlingsplan for finansielle ydelser (KOM 1999/232), der skal være gennemført inden 2005, peges der på, at der er et presserende behov for at få etableret et reelt detaljeret detailmarked på forsikringsformidlingsområdet, hvor forbrugernes og tjenesteydernes interesser nyder en passende beskyttelse. Dette understøttes af en undersøgelse, som Kommissionen har ladet udarbejde, der viser, at forsikringsformidlernes markedsandel af salget på forsikringer inden for EU er over 50 procent i en række medlemsstater.

Direktivet har derfor til formål at opstille klare og fælles regler for, at de erhvervsdrivende, der udøver forsikringsformidling i Europa, skal være registrerede af en offentlig myndighed eller et forsikringsselskab for at kunne udøve virksomhed som forsikringsformidler. Som betingelse for at kunne registreres skal forsikringsformidlere opfylde en række hæderlighedskrav og have en fornøden uddannelse for at kunne rådgive kunderne om de forsikringsprodukter, de tilbyder. Ligeledes er de forpligtede til at stille en række oplysninger til rådighed for deres kunder om forsikringens indhold og om forsikringsformidlerens egne forhold.

Samlet har direktivet til formål at yde forbrugerne en bedre beskyttelse, når de køber en forsikring end tilfældet er i dag.

Direktivet er et minimumsdirektiv, hvor der indføres retlige rammer, som medlemsstaterne selv skal udfylde, og hvor medlemsstaterne er forpligtet til gensidigt at anerkende de af medlemsstaterne vedtagne regelsæt om betingelserne for at blive registreret som forsikringsformidler.

3. Gældende ret

Forsikringsformidling er i dag reguleret af lov om forsikringsformidling, jf. lovbekendtgørelse nr. 983 af 5. december 2003. Loven omfatter forsikringsmæglere og alle øvrige erhvervsdrivende, som formidler forsikringer. Forsikringsmæglervirksomheder og ansatte forsikringsmæglere skal have Finanstilsynets tilladelse til enten at drive skadesforsikrings- og/eller livsforsikringsmægling. Forsikringsmæglere skal være uafhængige af forsikringsselskabsinteresser. Øvrige erhvervsdrivende, der udøver forsikringsformidling, er ikke undergivet tilsyn, men har pligt til at give kunderne en række oplysninger i forbindelse med forsikringens tegning. Forsikringsmæglervirksomheder omfattes af et adfærdstilsyn, der består i at påse, at forsikringsmæglervirksomhederne giver kunderne de korrekte informationer og virker som kundernes uvildige rådgivere.